

Triple-A-vereniging opgericht 20-10-1992

Correspondentieadres:
Secretaris Jan Vonk
De Hoogt 14
2977 LA Goudriaan

www.triple-a-vereniging.nl

NIEUWSBRIEF

Inhoudsopgave	pag.
Beste leden	2
Jaarvergadering 2019: 30 november	3
Bij familie Meijer in Zeewolde	4
Triple-A werkt	5
Jan Thomas Vos - Triple-A is de afmaker!	6
Analyseurs samen op pad	9

Een nieuwsbrief die weer overloopt van passie voor beste koeien, de basis van de vereniging van Triple-A gebruikers. Naast de passie voor een goede koe zijn wij Triple-A gebruikers, boeren in het algemeen, in staat om het geheel te zien maar vooral ook op waarde in te schatten. Hoe compleet is bovenstaande foto? Voor ons een hele beste koe die omkijkt naar haar landschap die de boeren zo goed weten te koesteren.

Beste leden,

Op 1 oktober 2019 kreeg heel Nederland het te zien, de Triple-A-gedachte! Je moet eerst de oorzaak van het probleem weten, voor je de oplossing kunt zien.

Tijdens het inmiddels al legendarische boerenprotest op het Malieveld in Den Haag, was het niet toevallig dat juist een Triple-A gebruikende boer geschiedenis schreef. Filmpjes van boer Sander van Adrichem uit Noordbroek gingen wereldwijd rond toen hij zijn trekker door het bouwhek joeg.

Enkele jaren geleden vertelde zijn vader Koos van Adrichem nog als spreker op de jaarvergadering hoe ze al jarenlang succesvol Triple-A gebruikten. Ditmaal was het junior die blij gaf het systeem perfect te beheersen. De oorzaak van het probleem was een bouwhek rond het Malieveld en geheel naar voorbeeld van Bill Weeks' 'Keep it simple', werd dit probleem in één seconde opgelost met de neus van zijn Case-trekker. In één klap besliste hij hiermee de stemming van het boerenprotest, de boeren konden het Malieveld op en kregen hiermee hun zin.

En eigenlijk hebben de boeren die dag maar één ding vergeten en dat is om diezelfde boer 's middags in Den Haag achter te laten. De politiek laat namelijk keer op keer zien de werkelijke oorzaak van een probleem niet te zien of te willen zien, alvorens ze met een oplossing aankomen. Doldwaas doordravend in

hun eigen groene geloof worden nu beslissingen genomen om het vastzittende stikstofhoofdstuk vlot te trekken. Maar als de politiek te dom is om te zien dat: a) er 162 Natura2000-gebieden te veel zijn, b) er nog nooit in een natuurgebied is gemeten hoeveel ammoniak er uit de landbouw neerslaat, c) de depositienorm in Nederlandse natuurgebieden 400 keer te krap staat afgesteld en d) er onder elk stikstofniveau natuur en plantengroei zal zijn. Als niemand het lef heeft om simpelweg in te zien dat dit de belangrijkste oorzaken van het hele 'stikstofprobleem' zijn, zullen we het nooit op gaan lossen, hooguit tijdelijk voor ons uitschuiven. Al zetten we alle auto's stil en jagen we al het vee over de grens.

Ab de Groot nam in 1992 het voortouw bij het verenigen van de Triple-A gebruikers.

Er pakken zich momenteel donkere wolken samen boven veehoudend Nederland, vergelijkbaar aan de donkere wolken die Jan Schilder ondervond na de introductie van Triple-A in Nederland. Toen was de oplossing, waar Ab

Filmpjes van boer Sander van Adrichem uit Noordbroek gingen de hele wereld over toen hij met zijn trekker door hekwerk ging. Uit het hele land heeft hij steun mogen ontvangen en kwamen er verschillende bedankbetuigingen binnen als dank voor zijn actie.

de Groot mee begon, dezelfde als heden ten dage: verenigen! Met vereende krachten en met de neus dezelfde kant op, bereik je altijd meer dan alleen. Daar hebben we met zijn allen een prachtige vereniging van gebruikers van Triple-A aan overgehouden en een inmiddels bijzonder geslaagd boerenprotest. Maar net als dat de Triple-A-vereniging niet klaar was na alleen haar oprichting, zullen boeren in Nederland er niet zijn met een eenmalige reis naar Den Haag.

De wereld om ons heen is net zo uit balans als de fokkerij wel eens is geweest. Het succes van Triple-A, de analyseurs en de gebruikers ervan, zijn altijd geweest; het zoeken van de oorzaak van het probleem, voordat je het op kunt lossen.

Voor ons allen zal het de komende tijd van levensbelang zijn de wereld om ons heen hierop te wijzen om ons bestaansrecht in Nederland te kunnen vasthouden. Het liefst verenigd, want dan komen we altijd verder dan alleen!

Jeroen van Maanen

Jaarvergadering 2019

Voor zaterdag 30 november staat de jaarvergadering van de Triple-A-vereniging gepland. Dit keer wordt de bijeenkomst gehouden in het Partycentrum Hercules, Rijtseweg1 te Diessen. Om 10:30 uur is het ontvangst. Na de lezing en de lunch staan er vanaf 14:00 uur twee bedrijfsbezoeken gepland.

Het bedrijf in Longsorf Luxemburg, waar Marc Vaessen als dierenarts en veehouder veelal bezig is. Het bedrijf omvat zo'n 400 melkkoeien met daar naast jongvee en liefs 30 dekstieren. Na in 2010 te zijn begonnen met Triple-A is het bedrijfsgemiddelde nu 10.900 kg melk 3,97 % vet en 3,38 % eiwit.

Als gastspreker komt Marc Vaessen van Valor Holsteins uit Luxemburg. Hij gaat uitleggen over zijn ervaring met kringloop van bodem, voeding en koeien, met daaraan verbonden zijn ervaringen met Triple-A. Als zowel dierenarts als veehouder heeft hij ruime ervaring opgedaan en met een eigen visie wil Marc dit graag met ons delen.

De twee melkveebedrijven voor het middagedeelte zijn

Familie Hendriks te Diessen.

Recent heeft Cyriel het bedrijf overgenomen van zijn vader Theo. Dit is het tweede bedrijf waar Maurice Kaul kwam te analyseren nadat hij in 1997 begon als analyseur.

Inmiddels melkt men zo'n 270 koeien waaronder vele dochters van O-man, Mascol, Big Winner, Jeroen en Prince, goed voor 11.500 kg melk 4,35% vet en 3,50% eiwit.

Alles probeert men zo simpel en efficiënt mogelijk uit te voeren. Daarom gebruikt men ook in de fokkerij maar enkele betrouwbare stieren, die ruim worden ingezet.

Melkveebedrijf Van Hest te Moergestel.

Arjan heeft in 2006 het bedrijf overgenomen van zijn ouders. Inmiddels zijn ze uitgegroeid tot een melkveebedrijf van 165 melkkoeien, overwegend roodbont.

Thuis zag ik dat we van de betere stieren geen betere dochters kregen. Bij Theo Hendriks zag ik dat er betere resultaten waren te behalen door andere combinaties te maken. Daarom ben ik 19 jaar geleden begonnen om de koeien te laten analyseren. Het resultaat is dat er nu een meer winstgevende, uniforme en makkelijk te managen veestapel op het bedrijf is.

Ladylover is naast Tackleberry en Trailblazer een van de drie fokstieren die door van Hest is gefokt.

Op bezoek bij John Meijer in Zeewolde

Wij zijn deze zomer op bezoek bij John en Gerda Meijer uit Zeewolde. De nieuwe penningmeester van de Triple-A-vereniging heeft sinds kort de functie van Eelco Zandvliet overgenomen.

De van oorsprong Friese familie startte het bedrijf in 1986 in de Flevopolder. Op het moment dat ze naar de polder kwamen, bestond de veestapel nog voor een groot deel uit Fries-Hollandse koeien.

John zoekt altijd qua onderbalk foutloze stieren en zoekt het zeker niet de hoogte. Een mooi voorbeeld van een stier die veel invloed heeft gehad, is Etazon Laurel (Blackstar x Sexation). De Meijers startten destijds met 60 koeien en groeiden al snel door naar 110 dieren. John is in 1997 gestart met Triple-A en is dus al ruim twintig jaar een tevreden gebruiker. Hij vindt het systeem gemakkelijk om mee te werken en het is volgens hem geschikt om de levensduur ermee te verhogen. Hij voelt zich dan ook helemaal geen fokker, maar is in onze ogen wel een koeienman in hart en nieren.

In 2006 werd bekend dat het bedrijf aan de Dodaarsweg moest wijken voor het Oostvaarderswold. Na vele jaren van onzekerheid is het bedrijf in 2015 verplaatst naar het Erkemederpad, waar ze een nieuwe stal hebben gebouwd.

De nieuwe stal biedt plek aan 180 melkkoeien en telt drie melkrobots. Het werk zet John samen met zijn vrouw Gerda rond met soms nog wat losse hulp. Op dit moment zijn er 175 melkkoeien en circa 70 stuks jongvee aanwezig. Bewust heel krap om toch zoveel mogelijk melkkoeien te kunnen houden binnen de fosfaatruimte.

Dit is Ibetje 52 (Pleasure x Kian x Jorryn) in haar vierde lactatie. Op deze foto is ze circa 50 dagen aan de melk met een dagproductie van zo'n 55kg melk. "Dit vind ik een mooi voorbeeld van een hoog productieve koe, die breed en lang is en tevens goed in conditie blijft. Daarnaast is ze ook nog eens zeer vruchtbaar".

2-01	305	dgn	10.252	kgM	4,35%	V	3,52%	E	124	LW
3-01	305	dgn	12.054	kgM	4,14%	V	3,64%	E	122	LW
4-00	305	dgn	13.289	kgM	4,22%	V	3,60%	E	123	LW
5-00	305	dgn	14.039	kgM	4,51%	V	3,48%	E	123	LW

Dit is Ibetje 41 (Pleasure x Kian x Jorryn) de volle zus van Ibetje 52. Twee keer dezelfde paring, twee keer een mooi gebalanceerde koe die het echt super doet! "Dat is het mooie aan Triple-A", aldus John Meijer.

De snelle groei van 110 koeien in 2014 naar 180 twee jaar later is volledig met eigen vee gebeurd. John geeft zelfs aan dat hij in een jaar maar twee koeien had die afgevoerd wa-

ren, wat heel bijzonder te noemen is. Over de jaren heen zit het vervangingspercentage meestal zo rond de 16% met een levensproductie van 45.000 liter. Het rollend jaar gemiddelde bedraagt 10.500 kg melk met 4,34% vet en 3,51% eiwit.

Deze Rocko-dochter is hard op weg om de mijlpaal van de 100.000 liter te passeren. Ze zit nu op ruim 88.000 liter levensproductie.

Wimpie 18 (Peinzer Boy x Design) is 7e kalfs, met een voorspelde lijst van 12.777 kg melk 4,46% vet 3,29% eiwit in 305 dagen. Een koe die je nooit opmerkt; een zelfredzame koe die de robot veel bezoekt. Vorig jaar deed ze mee met de "De Beste Boerenkoe" verkiezing.

Het huidige fokkerijbeleid is gericht op uiers, kruizen, benen en bewezen stieren. Hij gebruikt geen proefstieren en wel een groot deel Belgisch Blauw. Enkele stieren die in het verleden succesvol zijn geweest binnen de veestapel, zijn Design, Kian en Tops. De stieren die nu gebruikt worden, zijn: Ferdi, Big Winner, Jotani, Ashburton, Repairman en Geronimo. Het grondgebruik bestaat uit 55 hectare gras en 20 ha maïs en verhuur van circa 5 ha bolleland.

Cornee van Zandwijk en Jeroen van Maanen

Triple-A werkt

De website van de Triple-A vereniging is sinds kort actief. Een aantal wijzigingen moeten nog worden toegepast. Via de website kunt u zich aanmelden voor de Jaarvergadering.

Ook de website van aAaWeeks is aangepast en gemoderniseerd. Neem gerust een kijkje

Beste koe bij Wilma en Fedde van de Meer in Nieuw-Buinen, al sinds 1989 aAa-gebruiker. Dit is een van de vele goede dochters van Navigator, een eigen gefokte Jeff-zoon uit Willemien 112, die in 2016 tot 'De Beste Boerenkoe' werd verkozen, mede door haar 135.000 kg melk en 13.500 kg vet eiwit productie.

Goede koeien maken dat het er allemaal gemakkelijk uitziet. Deze vijf jaar oude Big Winner-dochter produceert na honderd dagen in haar vierde lactatie liefst 64 kg melk per dag. Ze is eigen aan en gefokt door Gijs en José van Hal in Elvas, Portugal, reeds tien jaar aAa-gebruiker.

Jan Thomas Vos “aAa is de afmaker”

In september gingen we op bezoek bij het melkveebedrijf van Jan Thomas Vos die in het Groningse Godlinze boert. Vrouw Betty is in haar kapsalon bezig met haar werk en wij gaan in de gezellige kantine zitten om daar lekker over de fokkerij te praten. In de oude omgebouwde melkstal hangen de wanden vol met foto's van koeien, artikelen, diverse prijzen en andere verzamelobjecten. Al snel begint Jan Thomas gepassioneerd te praten over wat er allemaal in de kantine is te zien, maar vooral over zijn koeien... Wat een passie en wat een energie.

Zonder het te vragen, begint Jan Thomas over de keuringskoeien te praten: “Ik mag graag naar keuringen gaan, ook om deel te nemen, maar ik zie steeds meer grove koeien”, zegt hij met enige twijfel. “Voor de keuringen worden die grove koeien mager gehouden, maar ik houd van fijnere koeien die gewoon echt melk uitstralen.

Vroeger waren de keuringen leuker dan nu, het was gezelliger en er kwamen meestal dieren voorop te staan die ook echt de beste waren. De winnaars van tegenwoordig zijn soms zo smal (vaak met minuscule uiers) dat je niet begrijpt wat men daar zo goed aan vindt. Zo was ik in Colmar en zag de Chelios en dacht, die koe zou ik zo bij mij thuis willen hebben. Maar iedereen stond bij Galys-Vray. Niks voor mij, veel te smal.

Graag gaan we naar de show in Bedum, waar beste koeien komen. Belangrijk is dat ik een koe meeneem naar de show, waar ik achter sta en die dus bij mij past. Ik laat zien wat ik

heb en dat geeft een idee van hoe ik de ideale koe zie. Als ik mijn koeien 365 dagen per jaar moet melken, dan ga ik mijzelf niet voor de gek houden en ga ik zeker geen koe fokken voor een ander.” Dus houdt hij het bij een beste melktypische koe, dan komt de rest vanzelf wel.

Miss Nova 29 (G. Goldwien x G. Bernhard x Kian) is van twee generaties eigen stieren en heeft de teller al op ruim 94.000 kilo melk staan. In haar zevende lijst is ze voorspeld op 11.701 kg melk met 4,76% vet en 3,69% eiwit (LW 105) in 305 dagen.

“We hebben altijd breed geselecteerd in stieren en dan vooral goede. Maar wat willen mensen, ze willen steeds meer en denken dat er nog meer vooruitgang kan worden behaald. Gaan we af en toe niet iets te ver?”

Toen ik zag dat met genomics er zoveel stieren op elkaar leken en dan ook nog eens praktisch dezelfde aAa-code hadden, zag ik niet meer wat ik moest kiezen. In 2012 ben ik daarom met Triple-A begonnen. John de Vries was bij deze beslissing zeker van belang en een duidelijk voorbeeld van hoe Triple-A tot mooie functionele koeien kan leiden.”

Al die haast bij genomics vindt Jan Thomas dan ook helemaal niks. Laat een vaars maar rustig

starten en elke lactatie beter worden. Ze moeten oud worden en dat lukt niet als ze zichzelf als vaars al opbranden.

Een koe van Jan Thomas Vos, Greetje 102, werd in 2014 op de NRM kampioene van de honderdtonnerklasse. Er is echter een andere familie die veel indrukwekkender prestaties levert op het gebied van levensproducties, de Jetties. Van de 17 honderdtonners die het bedrijf tot dusver voortbracht, komen er vijf uit deze stam. De eerste koe die de mijlpaal passeerde was Jettie 3, een Inka-dochter. Met vervolgens F16, Lord Lily en Bongo vormt zij de basis van maar liefst vier generaties 100.000-literkoeien.

Glinzer Jettie 57 EX-91 (v. Bongo) is de moeder van Burnjet bij Kampen en Daniel bij KI Samen. Al snel schuift Jan Thomas de folder van Achilles bij Göpel ons onder de neus. "Kijk, een stier met zeven keer een 100.000-literkoe in de pedigree en zes keer een excellente. Aan moeders kant zit een Zwitserse familie en zijn vader is onze Daniel. Daar geniet ik van, dat vindt ik geweldig", klinkt het oprecht trots. Opvallend is dat Burnjet, Daniel en Achilles qua aAa-code sterk overeenkomen, met respectievelijk 351, 135 en 153.

Als je met zoveel passie over fokkerij en koeien praat, dan kan het niet anders dan dat je daar resultaat mee boekt, zoals Jan Thomas Vos uit Godlinze, hier met Glinzer Jettie 192 (v. Danillo).

Als je met Jan Thomas praat over de fokkerij dan proef je de passie die en het gevoel dat hij heeft. Op gevoel kiest hij de stieren uit, maakt hij de paringen en weet hij wat goed en slecht is. "Als er een goede familie achter zit, durf ik gerust een jonge stier te gebruiken. Zo hadden wij al op tijd dochters van Jotan, die ideaal past op koeien met een weke, doorgezakte rug. Daarom heb ik ook Malki durven gebrui-

ken. Wij hadden zelf Jorryn-dochters gemolken en een Maik-zoon uit die beste Jorryn van Knoef, dat durfde ik wel aan."

Bij het toepassen van Triple-A blijft Jan Thomas zijn eigen kop volgen. Hij weet heel goed dat als een koe 156 nodig heeft, het niet meteen raak is met de eerste de beste 156-stier. "Zo simpel gaat dat niet", volgens Jan Thomas; die blijft kijken naar wat voor stier het is en de koefamilie erachter beoordeelt. "Als je een goede stier hebt, met de juiste familie en de gehalten zijn goed, dan is Triple-A de afmaker", klinkt het overtuigd en als dat klopt, dan heeft hij ook gelijk een echt goed gevoel bij de paring.

Greetje 199 (G. Gienus x G. Poolster x Rudolph) is van twee generaties eigen stieren en is in haar vierde lijst voorspeld op 12.997 kg melk met 4,54% vet en 3,57% procent eiwit in 305 dagen.

De koe van de Malki-dochtergroep op de NRM, Glinzer Greetje 214. Deze indrukwekkende koe is in haar tweede lijst voorspeld op 12.043 kg melk met 3,95% vet en 3,50% eiwit.

"Omdat we hem best wel veel gebruikten, gingen we naar Hardenberg om de eerste dochtergroep van Malki te bekijken. Ik vond het echt een heel beste groep. Wel raar dat mensen sommige beste koeien te klein vinden, of zelfs koeien gaan meten. Dat moet je niet doen, je moet de koe in zijn geheel bekijken!"

geeft Jan Thomas aan. “Net als onze Malki, die was niet te groot. Dan ga je haar meten, is ze wel 1,54 cm...! Dan is het wel een heel goede koe? Maar mensen zien dat niet, want dat soort koeien zijn in balans.”

De Malki waar hij het over heeft is Glinzer Greetje 214, die deel uitmaakte van de dochtergroep op de NRM. Helaas kon ze voor de individuele keuring niet meedoen, omdat ze te laat had gekalfd. Gelukkig stond ze er wel heel best voor deze zomer in Zwolle.

Dat hij Malki zo'n geweldige stier vindt, blijkt wel uit het feit dat hij afgelopen jaar hoofdzakelijk Malki heeft gebruikt, op praktisch iedere koe. Van de stier Kindness heeft hij ook veel goede dochters gekregen en de beste daarvan is gespoeld met Malki. Met gesekst sperma kregen ze 17 embryo's en de eerste kalveren zijn reeds geboren. De eerste van de spoeling zien we in de kalverstal, naast een Ranger uit Greetje 214; beide lijken niet verkeerd.

In 1984 ging Jan Thomas ook al met een Tops-dochter naar de keuring en won toen. Tussen het jongvee loopt een hele beste Tops-pink, die we hopelijk terug gaan zien op de show.

Bij het jongvee loopt ook een heel beste dochter van Tops Monitor Legend. “Dit is een hele beste”, klinkt het overtuigd. Dit is één waar toekomst in zit, die zien we nog wel een keer terug.

De volle zus van Glinzer Daniel, Jettie 192, is de ‘voorbeeldkoe’; de ideale koe die Jan Thomas Vos nastreeft met zijn stierkeuze. Ze is uiterst correct gebouwd en weet ook wat produceren is. In haar vijfde lijst is ze op 12.332kg melk met 4,65% vet en 3,91% eiwit voorspeld.

Dan gaat het verder in de wei, lekker tussen de koeien, op zoek naar zijn ‘voorbeeldkoe’. Daar loopt ze te grazen, met haar beste kop. We zijn het er snel over eens, dit is een wel heel goed gebouwde koe. Het blijkt een Danilo uit de Bongo te zijn en dus de volle zus van Glinzer Daniel. Ze is met haar vijfde lactatie bezig en niets lijkt haar in de weg te staan om oud te worden en een hoge levensproductie te realiseren.

We zien een aantal Goldwien-dochters, die ook dicht in de buurt komen van de ideale ‘voorbeeldkoe’ die Jan Thomas nastreeft. Goldwien is een Goldwyn-zoon die wel breed fokt en het zijn koeien met fijnheid. De meeste dochters van hem hebben iets van code 243 nodig.

Zo komt in heel wat koeien vaak een eigen stier (meestal met de Bongo erachter) in de pedigree voor. Als het niet via een eigen stier is, komen we Bongo wel tegen in de moederlijn.

Als we teruglopen naar de stal, bevestigt Jan Thomas nogmaals zijn kijk op de ideale koe: “Koeien moeten melk uitstralen, niet te groot zijn, met voldoende breedte en moeten er jeugdig uitzien, dan heb je goede koeien die ook echt oud kunnen worden.”

Bij het verlaten van het bedrijf wordt de genetische oorsprong van het gemakkelijk en passiefol kunnen praten, bevestigd door vader Daan Vos, die met een even grote liefde voor het vak ons van extra informatie voorziet.

Joost van der Horst en Theo Pieters

Analyseurs samen op pad

Al enige tijd geleden hadden Theo Pieters en ondergetekende het idee opgevat om samen een aantal bedrijven van onder andere oude schoolvrienden te bezoeken. Ik ben zelf al ruim 14 jaar actief als analyzer in Denemarken, maar het uitwisselen van ideeën en de kijk op koeien en Triple-A ervaar ik altijd als zeer positief.

Hier volgt een verslag van twee leerzame dagen in Nederland.

Na een flinke vertraging van 2,5 uur, door een file op de A1 bij Bremen, arriveer ik na middernacht bij Theo. De volgende ochtend zijn we om 7.30 op pad en het eerste bezoek is bij een opfokker in Beilen. Het is altijd even aftasten als je als analyseurs ineens samen bij een groep dieren staat. Theo en ik komen echter zonder kleerscheuren door deze groepen pinken heen.

Daarna gaat de rit richting Witharen, waar Nicole en Marcel Grondman hun melkveebedrijf hebben. We hebben zojuist hun pinken bij de opfokker geanalyseerd. Marcel en ik hebben samen gestudeerd aan wat toen nog de CAH in Dronten heette. Mede daarom heb ik naar dit bezoek uitgekeken. Het bedrijf is in 2015 verhuisd van Lemelerveld naar de huidige locatie. De koeien lopen in een 3+2-rijige ligboxenstal met veel volume en zand in de ligboxen. Marcel is in 2015 gestart met Triple-A, nadat ik een beetje had geholpen bij het verhuizen van de veestapel en hielp met het inmelken op de nieuwe plek.

We kijken een groep vaarzen over en concluderen gezamenlijk, dat er nog wel wat spreiding in de dieren zit. Als we onder het genot van een kop koffie de melkcontrolepapieren erbij hebben, blijkt deze spreiding ook qua productie terug te vinden. Spreiding is iets wat je als melkveehouder niet wenst, elke vaars moet in principe goed zijn. Het is moeilijk om de vinger op de zere plek te leggen. Licht het aan de opfok? Of is het de indeling van de stal (in een drierijige groep hoort niet bij elke ligbox een vreetplek)? Of is het misschien de fokkerij/stierkeuze? We moeten het antwoord schuldig blijven, want Theo heeft de auto al

gestart en we gaan op weg naar zorgboerderij Bakker in 't Harde. Hier analyseren we een groepje verse vaarzen, waarbij de dochters van een eigen pinkenstier duidelijk positief opvallen.

Daarna rijden we door naar de burens, de familie Visch, ook in 't Harde. We worden ontvangen door Thijs en zijn zonen Rick en Dennis. Na een kop koffie en een praatje over van alles en nog wat, neemt Rick ons mee naar de stallen.

Joost (rechts) en Theo gingen een paar dagen op pad in Nederland, hier bij de familie Visch in 't Harde.

Na de analyse gingen Joost en Rick Visch nog even gezellig met Rick Visch tussen de pinken praten over Triple-A, fokkerij en andere zaken die boeren bezighouden.

We beginnen in de kalverstal waar Rick het onderscheid aanwijst tussen de kalveren. Er is zelfs een apart hok met genomics kalveren. Er is op dit bedrijf van oudsher veel op index gefokt en er zijn de nodige dieren aan de KI geleverd. Een aantal jaren geleden heeft men Triple-A geïntroduceerd en daar raakt Rick steeds enthousiaster over. Enkele pinken worden geanalyseerd en een groepje melkvaarzen wordt nagekeken. We kunnen weer lekker brainstormen over Triple-A en we luisteren graag naar de ideeën die Rick ons over de fokkerij vertelt! Hier zien we goede dochters van veel verschillende stieren met regelmatig een hoornloze ertussen. "Dat is de hoogste PP in Duitsland. Die is rood en hoornloos en haar

dochter wordt nog onderzocht”, klinkt Rick opgewekt.

We eten in het dorp even snel een hapje, voordat we verder rijden naar het bedrijf van Wendie Ottens en Willem Booijs te Benneveld. Zij hebben net als Grondman hun bedrijf verplaatst. Vanuit Streefkerk in de Alblasserwaard zijn ze naar de huidige locatie gegaan. Wendie en Willem ken ik al langer en ook hier is het weerzien zeer leuk. We doen nog gauw een rondje door de stal en bekijken en bediscussieren de familieleden van Double W Ranger. Stuk voor stuk sterke dieren die met twee vingers in de neus goede producties neerzetten. Daarna gaan we verder met waar we eigenlijk voor gekomen zijn; het inwijden van de nieuwe woning. De familie heeft de nieuwe woning tien dagen geleden betrokken, dus alles is nog nieuw. Onder het genot van een paar glazen Leffe bier hebben we een heel gezellige avond, zodat we uiteindelijk rond middernacht weer bij Theo thuis zijn.

De volgende ochtend gaan we richting Groningen en bij het eerste bedrijf van Snijder zijn de vaarzen netjes geselecteerd. Dit bedrijf werkt al langer met Triple-A en er zijn meerdere dieren waar we een keer extra naar moeten kijken, vooral denken en discussiëren om uiteindelijk tot een bevredigend resultaat te komen. Als de melkkoeien hierna de wei inlopen, gaan wij naar de jongveeststal en analyseren de pinken. Onder de koffie praten we met de veehouder over het PAS en nog een aantal andere actualiteiten die momenteel spelen. Als ‘buitenlander’ vind ik het niet altijd gemakkelijk om te weten waar het nu precies over gaat. Maar één ding is mij wel duidelijk. Zowel in Nederland als in Denemarken, maar ook in andere landen, is de melkprijs niet noemenswaardig hoger dan in de jaren tachtig. De boer is prijsnemer en moet daarom noodgedwongen aanzien hoe de kosten langzaam de pan uit rijzen, terwijl daar geen hogere opbrengsten tegenover staan.

Het tweede bedrijf deze ochtend is biologisch en heeft alle dieren buiten en daardoor komen we deze dag ruimschoots aan onze beweging. We struinen in prachtig zonnig weer door de

percelen en uiteindelijk lukt het ook hier om alle dieren te vinden en te analyseren.

We gaan weer in onze auto's en zetten de tocht voort, maar door pech eindigen we samen in mijn auto. Het ene voorwiel van Theo's auto bleek niet bestand tegen de betonnen obstakels die de gemeente Delfzijl zo goed als in de rijbaan heeft gestort. We zijn al een beetje laat, dus eerst maar verder, voordat we aan het banden wisselen gaan. Uiteindelijk komen we bij de familie Vos in Godlinze aan, om het verhaal voor deze nieuwsbrief te maken. We worden ontvangen door Jan-Thomas en hij neemt ons mee naar de ontvangstruimte. Theo maakt grote indruk op zowel mij als Jan-Thomas doordat hij zich herinnert dat een van de vele foto's aan de muur een Valentin dochter is. Jan-Thomas vertelt enthousiast over het bedrijf en de koeien. Vooral de ronde langs de koeien in de wei maakt op mij indruk. Ik kom in Denemarken niet bij veel veehouders die met zo veel passie en trots over elke koe een verhaal kunnen vertellen!

Het is echt genieten op het bedrijf van Jan Thomas Vos. Joost moest toegeven dat dit soort gepassioneerde mensen in Denemarken heel schaars zijn.

Nadat ik Theo weer bij zijn eigen auto heb afgezet, spreken we af dat we dit snel nog eens moeten doen. Over Triple-A raken we immers nooit uitgepraat! Nadat ik een paar stukken lekkere Hollandse kaas heb gekocht, begin ik aan de terugreis die gelukkig veel beter verloopt dan de heenreis.

Hierbij wil ik Theo heel hartelijk bedanken voor het organiseren van deze twee intensieve dagen en zijn goede gezelschap. En niet te vergeten de veehouders die ons wilden ontvangen. Bedankt en tot ziens!

Joost van der Horst, Denemarken